

semblava una copa i
era una dona

(1)

No escau parlar en aquest lloc de les llegendes
de transformacions d' homes en besties i de besties
en homes perquè aquestes mitologies s'observen
inventades pel papauisme ens deixaven un cap com
un bombó. Déu no ha fet mai aquestes coses. És el
diable, pare de la mentida que, veient de tanta enveja
que ens té, si podia ens convertiria en simis o
els simis en taris homes. Però que deu li té el
dit a l'ull, del contrari el diable ~~fa~~ en taris de
les coses. Ja veuen pena en sa fer servir-se
d'un mapic. Va fer veure que havia convertit

una dona en copa.

La cosa va anar així. Un home es va enamorar
perdutament d'una dona cosada, boníssima, però bona
cristiana. Totes les aspiracions ~~l'aportava~~ home per
fer la causa o venen tallar ridículament. L'assentat, li home
va sentir a un niproviantic per tal que, per art
del dimoni, la rendis o fes almenys que el ~~seu~~
marit, ~~estava~~ avui enamorat, se senti l'endemà
ple de desamor. Permeti deu que el màgic tingues un
petit èxit a fi de portar ~~cas~~ per bon camí tots els
que en aquest afer interromperen; demostrar que
si al doble i al màgic es era consentida una
malifeta, Sant Macari podia amb un senzill miracle

encarnar. ho tot a fi de bé.

(3)
Aquest Sant Macari era després de Sant
Antoni abad. dos macarites, d'aquest nom
havien estat després de Sant Antoni. Al primer
Macari li diuen el Epipci. L'altra també ho era
d'Epipci, com Sant Antoni, però com que era
fill d'Alexandria és conegut per St. Alexander. Fou
doncs Sant Macari el Epipci el que va desfer el
enjunc del màgic priures al qual aquells
dona tenia bousica semblava que havia estat
convertida en cupa. Sens dubte, el diable es
proporava que, convertida aparentment en cupa,
el seu marit se'n desferia igualment. Havent el

Dimoni i hauria llumada a l'home que
la volia perdre. El cas és que aquella
bona dona, semblava haver-se convertit en
cupa. Fothem la veia feta una cupa. Quina
veronyia! Sen ~~ella~~ devia permetre això per
castig. Ha molt bonica. ~~Perham~~ Motts sabem
mirar-la ~~amb~~ amb ulls ~~que~~ que rebassarien en
ella la dignitat de dona. Se la mirarien potser
com un animal precís, ~~com un animal~~ potser amb
ulls cascos, ~~com un animal~~ les mirades de
molt, del seu home el primer, es posarien, impertinents,
sobre ~~certs~~ ^{ulls} ~~certs~~ ~~de~~ ella, i potser a
la dona això li afalagara. ~~Un castig~~ seria en castig

(4)

I aquestes lleparoses que deu va permetre que
 el ~~Senyor~~ Diable m'apic donés a la pent la
 illusió de convertir una dona en ufa. És
 com si deu volgues ^{dir} que el Diable només
 ens pot enganyar i que si estés a la veu
 ma ens rebairaria ~~per dipositar i en~~
~~solida veu convertit, en besties~~ pent-nes
 entre la categoria de fills de deu i convertit-
 en besties. Tot hom veia que aquella
 jengra si havia tornat una ufa. Ho
 veia el seu marit, ho veien les
 serventes, ~~veien~~ veien els parents i els
 veien i si ho veia aquell home que volia

reduir-la.

6

Tot així és tan extrem com voldreu,
però es just i prou que si alguns
homes vulguen en el poder hàbil de
màpies deien els donuts per la llosca. Ella
recorre el març a màpies i curander
per tal que desferri si encantament i li
fornesin la dona. Fou inútil; l'espera semblava ben bé
una eupa, cada dia més honra i lloca. Per si,
el març es senti a acudir a si ancoreta
Macari, despell de Sant Antoni, atad. En tant,
deu advertir a Sant Marc ~~de~~ de que es

tractava. Va posar el marit una moralleta
a l'espina de la seva muller i així mentiren
davant de Sant Macari. El marit ~~es va clengar~~
~~si agemela als~~ pens de l'ancicorta implicant-li dient que
es compatis de la seva dona i li tornés la
forma humana.

~~Es va enfadar molt Sant Macari en veure~~

- Però, on la veuen li cupa, depprenent de vintelles?
- Va dir los Sant Macari. No el que veig davant
men és una dona i no una cupa. Per uncar
aquesta dona tots tenen ulls de cavall perquè
el dimoni us copanya. Per això us sembla que
es una cupa.

Amb aquestes paraules volgué Sant Martí / 8
registrar-los a tots dos costats entencent que hi
ha maneres i maneres de mirar una dona
i que separen com hom la contempla, si només
la considerem com una femella, fem cas únic
de la seva dignitat.

Llavors el sant macoeta va mirar amb
aigua benicita el cap que el veia de dona
i els altres veuen i Rupa i instantàniament
s'evadi el malefici.

Plorant, ~~amb~~ mestre i muller i
~~amb~~

vist en aquest mal cas. El que ^(us) ha
 esdevinent vol dir que poten caure de molt
 alt. Perquè, ~~accidentalment~~ homes i dones,
 una de dues, o podem, ~~estar~~ amb la gràcia
 de deu i ~~ser~~ el pa encarnístic, esser temples
 vivents de l'Esperit Sant, o apòstolar-nos
 fins a convertir ~~en~~ el nostre cor en una
 residència ^{de possessió} de Satanas. Poden vos ~~metre~~
 estar ben contents. ~~però el diable no li ha estat~~
~~possessió i no li ha estat~~ No heu pas estat possessa
 per el diable: el diable no li ha estat
 més ni tocar vos. El que us miraven amb
 de

ulls de cavall es pensaven per eren
 una erga. I ha bé que els cavalls es
 morien les ergues amb ells de cavall.
 Hi ha una gran dipunitat en el món dels animals.
 Però la dipunitat de l'home i la dona es incompara-
 blement més alta. Nosaltres som fets a imatge
 i semblança de déu. I de fills de déu podem
 caure molt més baix que les besties, que són
 criatures de déu que no ~~manquen~~ manquen pas
 de noblesa: podem caure al nivell dels
 diables. I ara anem-se'n en pau.

Marit; muller i acompanyants ~~de~~ empres-
 queren el viatge de retorn contents i edificats.
 I, per canvi, cada vegada que veien un
 cavall o una eupa es miraven l'un a l'altre
 meravellats. I no hi havia rencor contra aquestes
 nobles besties. El marit i els acompanyants
 reconeixien que cavalls i eupes, ~~era~~ encara que
 animals, era més dignes i més il·lustres que els
 homes que no saben mirar el món com a
 existències.

